

[Bertel Dahlgaard.]

Indenrigsminister vil være i Stand til at tage en saadan Beslutning og udføre den, men jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det gerne skulde ske nu i det kommende halve Aar, hvor der gennem Reglerne for Eangangsskatten er skabt Sikkerhed for, at Obligationskurserne vil være stabile. Jeg vil da indtrængende bede den højtærede Indenrigsminister tage denne Sag op og tilvejebringe en Løsning af den.

Indenrigsministeren (Kjær): Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen ønskede C. B.-Tjenesten og C. B.-Institutionen ophævet, og i det Ønske er jeg fuldkommen enig med ham. Jeg kan næsten sige, at denne Institutions Ophævelse er min kære og stædige Tanke, og saadan som Forholdene har udviklet sig i den allerseneste Tid, maa det blive nødvendigt, at det sker. Man vil vide, at de mange Flygtningeforlægninger, vi har haft, efterhaanden er samlet i nogle faa, hvilket altsaa vil sige, at det er enkelte Egne, hvorfra C. B.-Mandskabet bliver taget, og da der er visse Kategorier af Arbejdere, som ikke bliver udtaget til C. B.-Tjenesten, saa bliver den Belastning, som de andre Kategorier kommer ud for ved Udskrivningen, uforholdsmæssig stor. Derfor vil det altsaa være nødvendigt, at man i den allernærmeste Fremtid skridter til en Ændring af hele det Vagtsystem, som man har gennemført. Det er allerede længere Tid siden, Indenrigsministeriet forstod dette, og derfor har man siden den Tid været inde i en Række Overvejelser, som navnlig er gaaet i Retning af, at C. B.-Folkene maa afløses enten af Militæret eller af Politiet. Nu er det saadan, at Militæret har en ikke uvæsentlig Del af Bevogtningstjenesten i Øjeblikket, men det er muligt, at man kan faa Militæret til at overtage noget mere; ellers maa det blive Politiet, der overtager den, hvad der for øvrigt ogsaa er ret rimeligt, idet denne Tjeneste vel nærmest maa siges at være en Polititjeneste. Man har ogsaa været inde paa, om man kunde indrette Lejrene paa en saadan Maade, at man kunde nøjes med betydelig mindre Vagttjeneste, men vi er vejet tilbage for det. Dels er det ikke nemt at indrette Lejrene saaledes, dels kan vi komme til at støde paa Materiale-mangel, og endelig vil det blive meget kostbart. Men Sagen er altsaa til Undersøgelse, og saa snart som muligt vil der foreligge et Resultat. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at den Bevogtningstjeneste, som disse C. B.-ere har, er besværlig; det er al den Slags

Vagttjeneste. Det er i og for sig ikke Arbejdet dermed — jeg havde nær sagt: det er maaske Lediggangen, der er det værste ved den. Men jeg gør dog opmærksom paa, at de Besværligheder, som C. B.-erne har, vil naturligvis, hvad enten det bliver Militæret eller Politiet, der overtager Vagttjenesten, ogsaa andre faa, da man vanskeligt kan tænke sig, at der kan løses andre Opgaver end netop denne ene paa en Gang.

Naturligvis er man en Smule tilbageholdende i Øjeblikket, da der jo er en, det skal siges, svag Mulighed for, at Flygtningeproblemet kan ordnes paa en for os langt mere tilfredsstillende Maade, nemlig derved at vi slap fri for disse Flygtninge. Men det kan vi jo ikke vide noget sikkert om. Der er som sagt Undersøgelser i Gang, og de vil blive tilendebragt snarest muligt.

Saa omtalte det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen videre Spørgsmaalet om de eksisterende Bunkers. Det er rigtigt, at vi har godt og vel 6 000. En Del er blevet frigivet i den Tid, der er gaaet, og flere vil blive det i Tiden, der kommer. Det, der har været Ministeriets Retningslinie i saa Henseende, er, at vi frigiver i alle Tilfælde dér, hvor bestaaende Bunkeranlæg ligger i Vejen for nødvendig Trafik. Vi frigiver endvidere i de Tilfælde, hvor man kan paavise, at der ikke paa anden Maade end ved Fjernelse af bestaaende Bunkers kan skabes nødvendig Parkeringsplads, og saa fritager vi ogsaa i visse Tilfælde, hvor det kan siges, at Bunkers virker uheldigt af rent æstetiske, rent skønhedsmæssige Grunde.

Naar ikke det hele er gaaet stærkere, end det er, hænger det ikke alene sammen med, at vi er en Smule betænkelige ved at gaa hen og fjerne alle disse Bunkers, det hænger ogsaa sammen med, at det ikke findes at være rigtigt i Øjeblikket, i alt Fald ikke de fleste Steder, at benytte den ringe forhaandenværende Arbejdskraft til dette Arbejde. Det er i alt Fald min og Regeringens Beskæftigelsesudvalgs Mening, at det Arbejde, der her er Tale om, er fortrinligt at sætte i Gang om Efteraaret og om Vinteren, og derfor har vi ikke forivret os paa dette Omraade. Men altsaa dér, hvor de Grunde, som jeg nævnte før, gør sig gældende, vil de bestaaende Bunkers blive fjernet.

Det ærede Medlem talte saa om, at der var et Spændingsforhold mellem Kommunerne og Ministeriet paa dette Omraade. Det tror jeg ikke, jeg har i alt Fald ikke hørt noget dertil, jeg har ikke mødt nogen Uvilje eller manglende Forstaaelse fra Kommuner-